

aldrig nogen sinde kan komme i gang med den fornyelse af bygningerne, som der er så hårdt brug for.

Derudover laver man den ene aktivering efter den anden for de unge. Dette sker også på erhvervsskolerne, og erhvervsskolerne tager naturligvis den udfordring med. Der vil da også blive iværksat tiltag igen ved denne finanslov – kan vi høre – af forskellig karakter med forskellige økonomiske midler til erhvervsskolerne.

Men hver gang et nyt initiativ bliver lagt på erhvervslivets skoler, ja, så er den økonomiske side af sagen altid den, der vejer mest på vægtskålen. Der tænkes altid fra politikernes side mere på den finansielle del af initiativet, og det forstår skolerne også udmærket, tror jeg, men initiativerne gælder aldrig – og jeg understreger: aldrig – de såkaldte normale elever, og det er og bliver en kæmpefejl. De traditionelle lærlinge bevilges sjældent økonomiske ekstraresourcer, der fremmer deres uddannelser.

Man fremkommer altså hele tiden med en masse nye, små uddannelser og lignende, og i den proces overser man fuldstændig de oprindelige uddannelser. Dette er i bund og grund en fejl.

Det, vi må tænke på, er, at når skolerne også skal klare de andre opgaver, som politikerne beslutter sig til, er det altså oven i alle de traditionelle uddannelser. Det er de færreste skoler, der har beklaget sig over, at man har indført en hel masse initiativer med kortere uddannelser på erhvervsskolerne trods det, at de økonomiske midler, der reelt skal til, har manglet på de samme skoler.

Der er altså et kæmpeproblem, når man taler med de forskellige erhvervsskoler, og det er, at de er meget forundrede over, at skolernes hovedformål – nemlig at uddanne lærlinge til erhvervslivet – ikke har haft førsteprioritet fra det politiske flertals side. På nuværende tidspunkt må vi erkende, at der jo pludselig er blevet rigtig meget brug for de traditionelle lærlinge. Gudskelov ser vi nu, at skolerne skriver kontrakter med elever og erhvervslivet i et større antal.

Vi har nok et problem med det finansielle, for når man f.eks. ser på de opgørelser, Forstandersammenslutningen for de Tekniske Skoler er fremkommet med, så viste den sidste opgørelse, fra 1994, at med de taxametre, skolerne får til uddannelserne, er der ingen af uddannelserne, der kan løbe rundt. Alle uddannelser giver underskud, og når visse skoler alligevel ikke

fremkommer med underskud, ja, så er det f.eks., fordi de trækker penge ud fra bygningsvedligeholdelseskontoen og andre lignende konti og henfører beløbet til uddannelsesomkostningerne.

Der er nok ingen anden udvej, end at man må tilføre skolerne nogle flere økonomiske ressourcer. De må så evt. tages inden for samme uddannelsesbudget, samlet set. Måske kunne man overføre nogle midler fra de traditionelle gymnasier til erhvervsuddannelserne.

Men det er klart, at samtidig med ekstra ressourcer til erhvervsskolerne må der i kølvandet også stilles krav med hensyn til anvendelsen af de ekstra økonomiske ressourcer, man tilfører erhvervsskolerne, og jeg tror faktisk, at skolerne også godt vil acceptere dette. Vi må fra politisk hold stille krav om forbedrede skolemiljøer og eventuelt om en indførelse af f.eks. kvalitetssikring – som vel at mærke er synlig – og meget gerne kvalitetssikring, som er i overensstemmelse med den, man bruger i erhvervslivet.

For mig at se kan det sagtens lade sig gøre, og det er også et rimeligt krav at stille, hvis vi vil sikre os, at kvaliteten kommer på et højere plan på erhvervsskolerne. Man skal så på erhvervsskolerne sikre sig, at kvaliteten af undervisningen også bliver synlig, så at erhvervslivet i højere grad kan se, hvilken kvalitet de nyuddannede elever har. Det er jo i sidste ende også bl.a. erhvervslivets parter, som sidder i skolernes bestyrelser, og gennem denne position har erhvervslivet jo også pligt til at holde øje med kvalitetsudviklingen.

Kvalitetsstyringen må som sagt indføres, samtidig med at man også skal satse på skolemiljøerne, idet skolemiljøerne også rummer en hel del af det teknologiske. Jeg tror, at der er et stort imageproblem. Det er demotiverende, sådan som mange skoler på erhvervsområdet ser ud i dag. Lad os bare erkende det. Det teknologiske og kvalitetsmæssige skal op på et højere niveau på erhvervsskolerne, og det skal ske ved, at man laver disse her kvalitetssikringer. Omverdenen skal også kunne se, at kvaliteten er blevet forbedret.

Man kunne f.eks. forlange, at de forskellige skoler skal gennemgå en af de kvalitetstest, der findes, som f.eks. ISO-systemet eller andre »quality tests«. De omtalte test, som her er nævnt, rummer som bekendt det, som erhvervslivets folk bruger til at bedømme hinanden efter, og erhvervslivets folk bruger dem jo, fordi deres leverandører og samarbejdspartnere tydeligt